

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.16.0073.N

M.M.,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Patricia Vanlersberghe, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1000 Brussel, Quatre Brasstraat 6, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, openbare instelling, met zetel te 1000 Brussel, Keizerslaan 7,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Caroline De Baets, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 149/20, waar de verweerder woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 28 juni 2016.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft op 3 augustus 2017 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Raadsheer Koen Mestdagh heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling******Middel***

1. Overeenkomstig artikel 44 Werkloosheidsbesluit moet de werkloze wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil zonder arbeid en zonder loon zijn om uitkeringen te kunnen genieten.

Krachtens artikel 45, eerste lid, 1°, Werkloosheidsbesluit wordt voor de toepassing van artikel 44 onder meer als arbeid beschouwd, de activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit.

Artikel 48, § 1, eerste lid, Werkloosheidsbesluit, zoals hier van toepassing, bepaalt dat de werkloze die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent in de zin van artikel 45, niet bedoeld in artikel 74bis, mits toepassing van artikel 130 uitkeringen kan genieten, op voorwaarde dat:

“1° hij daarvan aangifte doet bij zijn uitkeringsaanvraag;

2° hij deze activiteit reeds uitoefende terwijl hij tewerkgesteld was als werknemer, en dit ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de uitkeringsaanvraag (...);

3° hij deze activiteit voornamelijk verricht tussen 18 uur en 7 uur. Deze beperking geldt niet voor de zaterdagen en de zondagen en, voor de tijdelijk werkloze, evenmin voor de dagen waarop hij in zijn hoofdberoep gewoonlijk inactief is;

4° het geen activiteit betreft:

a) in een beroep dat alleen na 18 uur wordt uitgeoefend;

b) in een beroep dat valt onder het hotelbedrijf (...) of onder de vermaakondernemingen, of het geen activiteit betreft als leurder, reiziger, verzekeringsagent of -makelaar, tenzij de activiteit van gering belang is;

c) die, krachtens de wet van 6 april 1960 betreffende de uitvoering van bouwwerken, niet verricht mag worden.”

Krachtens artikel 130, § 2, Werkloosheidsbesluit, zoals hier van toepassing, wordt het dagbedrag van de uitkering verminderd met het gedeelte van het dagbedrag van het inkomen uit de in artikel 48, § 1, bedoelde bijkomstige activiteit dat 10,18 euro overschrijdt. Daarbij wordt rekening gehouden met het globale inkomen, met inbegrip van datgene wat verworven wordt op de dagen waarvoor een uitkering in mindering wordt gebracht of waarvoor geen uitkering wordt verleend.

2. Uit de voormelde bepalingen volgt dat alle voorwaarden bepaald in artikel 48, § 1, eerste lid, Werkloosheidsbesluit gelijktijdig moeten vervuld zijn, opdat een werkloze die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent in de zin van artikel 45, uitkeringen kan genieten.

Wanneer de uitkeringsgerechtigde werkloze bij zijn uitkeringsaanvraag evenwel aangifte doet dat hij op bepaalde dagen van de week een bijkomstige activiteit uitoefent die niet aan alle in artikel 48, § 1, eerste lid, Werkloosheidsbesluit bepaalde voorwaarden beantwoordt, geeft hij daarmee te kennen dat hij afziet van alle aanspraak op werkloosheidsuitkeringen voor die dagen, zodat hij, met betrekking tot die dagen, niet kan worden beschouwd als een werkloze op wie de bepalingen van artikel 48, § 1, van toepassing zijn.

3. Het arrest stelt vast dat de eiseres:

- op 15 mei 2014 werkloosheidsuitkeringen aanvraag als voltijdse werknemer;
- bij haar uitkeringsaanvraag aangifte deed dat zij een zelfstandige activiteit uitoefende, namelijk pedicure, en die activiteit verder ging uitoefenen tijdens haar werkloosheid;
- op het formulier C1A opgaf dat zij haar zelfstandige activiteit uitoefent op dinsdag en donderdag tussen 7 uur en 18 uur en na 18 uur;
- bij haar verhoor op het werkloosheidsbureau op 25 augustus 2014 verklaarde dat zij haar bijberoep reeds sinds 1 februari 1986 uitoefent en dit doet op dinsdag en donderdag, de dagen waarop zij in haar hoofdberoep niet moest werken.

Uit de stukken van de rechtspleging blijkt verder dat de eiseres in haar appelconclusie aanvoerde dat zij door aangifte te doen van haar bijberoep op dinsdag en donderdag, heeft verzaakt aan werkloosheidsuitkeringen voor deze wekdagen en enkel aanspraak maakt op werkloosheidsuitkeringen voor de dagen waarop zij, wegens omstandigheden onafhankelijk van haar wil, zonder arbeid en zonder loon is, dit is maandag, woensdag, vrijdag en zaterdag.

4. Het arrest dat oordeelt dat de eiseres terecht volledig werd uitgesloten van het recht op werkloosheidsuitkeringen vanaf 15 mei 2014, op grond dat haar activiteit niet aan de voorwaarde van artikel 48, § 1, eerste lid, 3°, Werkloosheidsbesluit voldoet aangezien zij op dinsdag en donderdag steeds overdag wordt uitgeoefend en dit tot gevolg heeft dat de activiteit niet op algemene wijze mag uitgeoefend worden met behoud van werkloosheidsuitkeringen, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

Het middel is gegrond.

Kosten

5. Overeenkomstig artikel 1017, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek dient de verweerder te worden veroordeeld tot de kosten.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest, behalve in zoverre dit het hoger beroep ontvanke-
lijk verklaart.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeel-
telijk vernietigde arrest.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het arbeidshof te Gent.

Veroordeelt de verweerder tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiseres op 261,74 euro in debet.

Dit arrest is geweest te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samen-
gesteld uit sectievoorzitter Christian Storck, als voorzitter, sectievoorzitter Alain
Smetryns, en de raadsheren Koen Mestdagh, Mireille Delange en Antoine
Lievens, en in openbare rechtszitting van 9 oktober 2017 uitgesproken door sec-
tievoorzitter Christian Storck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri
Vanderlinden, met bijstand van griffier Vanessa Van de Sijpe.

V. Van de Sijpe

A. Lievens

M. Delange

K. Mestdagh

A. Smetryns

Chr. Storck

VOORZIENING IN CASSATIE

5 **VOOR:** M.M.

TEGEN: De **Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening**, openbare instelling, met zetel te 1000 Brussel, Keizerslaan 7,

10 **Verweerder in cassatie,**

*

15 Aan de Heren Eerste Voorzitter en Voorzitter, de Dames en Heren Raadsheren, leden van het Hof van Cassatie,

Hooggeachte Dames en Heren,

20 Eiseres tot cassatie heeft de eer het arrest, gewezen op 28 juni 2016 door de vierde kamer van het Arbeidshof te Antwerpen, afdeling Antwerpen (AR: 2015/AA/626), aan het toezicht van Uw Hof te onderwerpen.

FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

25

Eiseres startte in 1986 als pedicure in zelfstandig hoofdberoep.

Naderhand herleidde zij die zelfstandige activiteit tot een bijberoep en ging deeltijds werken in dienstverband.

30

In 2007 trad zij als winkelbediende in dienst bij de nv Finishing Touch die haar op 30 oktober 2013 ontsloeg met een opzeggingstermijn van zes maand.

35

Eiseres diende een aanvraag tot het bekomen van werkloosheidsuitkeringen in. Daarbij verklaarde zij dat zij zelfstandige in bijberoep was en deze activiteit wenste te behouden. In het formulier C1 en C1A vermeldde zij uitdrukkelijk dat zij deze activiteit uitoefende op dinsdag en donderdag tussen 7u en 18u en na 18u.

40

Bij administratieve beslissing van 29 augustus 2014 besliste verder om haar vanaf 15 mei 2014 op grond van de artikelen 44, 45 en 48 van het Koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering uit te sluiten van het recht op uitkeringen

45

In de beslissing werd gepreciseerd wat betreft de grond van de uitsluiting:

50

“U deed op 15.05.2014 een uitkeringsaanvraag. U oefent een activiteit uit voor eigen rekening, nl pedicure. U gaf aan dat u de activiteit verricht sedert 01.02.1986 op dinsdag en donderdag, zowel tussen 7u en 18u als na 18u.

55

De werkloze die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent, kan het recht op uitkering slechts behouden indien hij deze activiteit voornamelijk verricht tussen 18 en 7 uur (art. 48, § 1, 3° van het Koninklijk be-

sluit van 25 november 1991 houden-de de werkloosheidsreglementering).

60

U verricht deze activiteit tussen 7u en 18u en voldoet bijgevolg vanaf 15.05.2014 niet aan de voorwaarden van het bovenvermeld artikel 48, § 1, 3°.

65 Eiseres tekende tegen deze beslissing beroep aan bij verzoekschrift ter griffie ontvangen op 28 november 2014.

Bij vonnis van 5 oktober 2015 verklaarde de Arbeidsrechtbank te Antwerpen, afdeling Antwerpen, de vordering ontvankelijk en ge-
70 grond, vernietigde de administratieve beslissing ter kennis gebracht op 29 augustus 2014, zegde voor recht dat eiseres recht heeft op werkloosheidsuitkeringen vanaf 15 mei 2014 behoudens op dinsdag en donderdag, en legde de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij.

75

Verweerder stelde tegen deze beslissing hoger beroep in.

Bij arrest van 28 juni 2016 verklaarde het Arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, het hoger beroep ontvankelijk en gegrond, vernietigde het vonnis van 5 oktober 2015 van de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, opnieuw recht sprekend, verklaarde de oorspronkelijke vordering van eiseres ontvankelijk maar ongegrond, bevestigde de beslissing van verweerder van 29 augustus 2014, en veroordeelde verweerder in toepassing van artikel 1017, tweede lid van het
85 Gerechtelijk Wetboek tot de kosten.

Tegen dit arrest meent eiseres volgend middel tot cassatie te kunnen aanvoeren.

90 **ENIG MIDDEL TOT CASSATIE***Geschonden bepalingen*

95 -artikelen 27, 1°, 44, 45, 48, § 1, zoals van toepassing vóór de wijziging bij Koninklijk besluit van 11 september 2016, 103, 109, § 2, 1°, 130, zoals van toepassing vóór de wijziging bij Koninklijk besluit van 11 september 2016, en 169, derde lid, van het Koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering,

100 *Aangevochten beslissing*

Bij het bestreden arrest van 28 juni 2016 verklaart het Arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, het hoger beroep van verweerder gegrond, vernietigt het vonnis van 5 oktober 2015 van de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, waarbij de administratieve beslissing, ter kennis gebracht op 29 augustus 2014 werd vernietigd en werd gezegd voor recht dat eiseres recht heeft op werkloosheidsuitkeringen vanaf 15 mei 2014 behoudens op dinsdag en donderdag, en, opnieuw recht sprekend, verklaart de oorspronkelijke vordering van eiseres ontvankelijk maar ongegrond, en bevestigt de beslissing van verweerder van 29 augustus 2014, zulks na onder meer te hebben overwogen:

115 *“Om werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten dient de werkloze, naast de toelaatbaarheidsvoorwaarden zoals omschreven in de artikelen 30 tot en met 43 Werkloosheidsbesluit, tevens te voldoen aan de toekenningsvoorwaarden, zoals opgenomen in de artikelen 44 tot en met 98 van de reglementering.*

120 *Overeenkomstig artikel 44 van het Werkloosheidsbesluit moet de werkloze, om uitkeringen te kunnen genieten, wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil zonder arbeid en zonder loon zijn.*

125 *Het begrip 'arbeid' wordt gedefinieerd bij artikel 45 van het Werkloosheidsbesluit.*

De wetgever onderscheidt twee soorten activiteit :

- 130 *- enerzijds een activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit (artikel 45, eerste lid, 1°);*
- anderzijds de activiteit verricht voor een derde waarvoor de werknemer enig loon of materieel voordeel ontvangt dat tot zijn levensonderhoud of dat van zijn gezin kan bijdragen (artikel 45, eerste lid, 2°).*

135

De activiteit die door een werkloze wordt uitgeoefend ressorteert hetzij onder de regels die gelden voor de activiteiten voor eigen rekening, hetzij onder de regels die gelden voor de activiteit voor een derde.

140 *In beginsel kan geen werkloosheidsuitkering worden toegekend aan de werkloze die arbeid verricht in de zin van artikel 45 van het Werkloosheidsbesluit.*

145 *Onder bepaalde voorwaarden is het wel toegelaten om een nevenactiviteit te verrichten die aan de definitie van arbeid voldoet, zonder het recht op uitkeringen te verliezen.*

150 *Overeenkomstig artikel 48, § 1 van het Werkloosheidsbesluit kan de werkloze die op een bijkomstige wijze een activiteit uitoefent in de zin van artikel 45, niet bedoeld in artikel 74bis, mits toepassing van artikel 130, toch uitkeringen genieten op voorwaarde dat:*

“1° hij daarvan aangifte doet bij zijn uitkeringsaanvraag;

155 *2° hij deze activiteit reeds uitoefende terwijl hij tewerkgesteld was als werknemer, en dit ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de uitkeringsaan-vraag; deze periode wordt verlengd met de periodes van tijdelijke werkloosheid in het hoofdberoep en met de periodes van werkverhindering ingevolge overmacht;*

160 *3° hij deze activiteit voornamelijk verricht tussen 18 u en 7 uur. Deze beperking geldt niet voor de zaterdagen en de zondagen, en voor de tijdelijk werkloze, even-min voor de dagen waarop hij in zijn hoofdberoep gewoonlijk inactief is;*

4° het geen activiteit betreft :

- a) *in een beroep dat alleen na 18 uur wordt uitgeoefend;*
- 165 b) *in een beroep dat valt onder het hotelbedrijf, met inbegrip van de restaurants en de drankgelegenheden, of onder de vermaakondernemingen, of het geen activiteit betreft als leurder, reiziger, verzekeringsagent of -make-laar, tenzij de activiteit van gering belang is;*
- 170 c) *die, krachtens de wet van 6 april 1960 betreffende de uitvoering van bouwwerken, niet verricht mag worden."*

175 *Het leidend principe van artikel 48 is, aan een werknemer die werkloos wordt, toe te laten een nevenactiviteit die hij uitoefende, vooraleer werkloos te worden, te blijven uitoefenen voor zover deze activiteit voldoet aan bepaalde voorwaarden in-zake uurregeling (voor 7 uur en na 18 uur), niet valt onder bepaalde sectoren en voor zover zij voorafgaandelijk werd aangegeven.*

180 *De voorwaarden van artikel 48 Werkloosheidsbesluit zijn cumulatieve voorwaarden ; van zodra één van de voorwaarden niet is vervuld kan de werkloze, die op een bijkomende wijze een activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van eigen bezit, niet genieten van werkloosheids-uitkeringen.*

185

Uit de voorgebrachte feitelijke gegevens blijkt:

- 190 - *dat (eiseres) op 15 mei 2014 werkloosheidsuitkeringen heeft aangevraagd als voltijdse werknemer en niet, zoals in haar beroepsbesluiten ten onrechte wordt voorgehouden, als vrijwillig deeltijdse werknemer;*
- *dat (eiseres) bij haar uitkeringsaanvraag aangifte deed van de uitoefening van een zelfstandige nevenactiviteit, namelijk pedicure; deze zelfstandige activiteit ging zij verder uitoefenen tijdens haar werkloosheid;*
- 195 - *dat (eiseres) op de vraag naar het tijdstip van haar zelfstandige activiteit zij op het formulier C1A het volgende aankruiste: dinsdag en donderdag tus-sen 7 uur en 18 uur en na 18 uur;*
- *dat (eiseres) naar aanleiding van haar uitkeringsaanvraag uitgenodigd werd op het werkloosheidsbureau alwaar zij op 25 augustus 200 2014 volgende verklaring aflegde (stuk 4 administratief dossier: formulier C 25.2 d.d. 25/08/2014): "Ik werd ontslagen en deed aangifte van mijn bijberoep onder de vorm van een éénmanszaak. Ik oefen mijn bijberoep uit op dinsdag en donderdag tussen 7 en 18 uur en na 18 uur. Dit waren de dagen dat ik in mijn 205 hoofdberoep niet moest werken. Ik doe dit sinds 1/2/1986. Mijn onder-nemingsnr. is 0631.344.195. Ik ben telefonisch bereikbaar op alle dagen van de week. Ik heb een vast klantenbestand, vooral oudere mensen, en zij we-ten dat ik dinsdag en donderdag beschikbaar ben. Het is niet zo dat ik ganse dagen mijn bijberoep uitoefen. Ik zoek terug werk in loondienst, maar heb tot op heden 210 nog niets gevonden."*

Overeenkomstig artikel 48 §1, 3° Werkloosheidsbesluit moet, om een activiteit bij-komstig te mogen uitoefenen met behoud van het recht op 215 werkloosheidsuit-keringen, het gaan om een activiteit die voornamelijk wordt uitgeoefend vóór 7 uur en na 18 uur. Het is dus vereist dat de activiteit in het algemeen niet overdag wordt uitgeoefend.

Om deze voorwaarde te beoordelen wordt rekening gehouden met de 220 uitoefening van de activiteit van maandag tot vrijdag.

Aangezien ten deze de activiteit steeds overdag - zowel op dinsdag als op donderdag - wordt uitgeoefend, voldoet de activiteit niet aan de voorwaarde van artikel 48 §1, 3° Werkloosheidsbesluit, wat tot gevolg heeft dat de activiteit niet op algemene wijze mag uitgeoefend worden met behoud van werkloosheidsuitkeringen.

Besluitend, (eiseres) voldoet niet aan de in artikel 48 § 1, 3° van het Werkloosheids-besluit vooropgestelde voorwaarde zodat zij bij beslis-sing van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening van 29 augustus 2014 terecht werd uitgesloten van het recht op uitkeringen vanaf 15 mei 2014.

De verdere argumenten van partijen, ontwikkeld in conclusies of ter zitting, en voor zover niet beantwoord in huidig arrest, worden verworpen als irrelevant, minstens ongegrond.

Het hoger beroep is gegrond.”

Grief

240

Blijkens artikel 27, 1° van het Koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering wordt voor de toepassing van titel II. Werkloosheidsreglementering, verstaan onder volledig werkloze:

- 245
- a) de werkloze die niet verbonden is door een arbeidsovereenkomst;
 - b) de deeltijdse werknemer bedoeld in artikel 29, voor de uren waarop hij ge-woonlijk niet werkt.

250 Artikelen 44 en volgende van voormeld koninklijk besluit betreffen de toekenningsvoorwaarden van het recht op werkloosheidsuitkeringen.

Krachtens artikel 44 van voormeld koninklijk besluit moet de werk-loze, om uitkeringen te kunnen genieten, wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil zonder arbeid en zonder loon zijn.

Blijkens artikel 45, eerste lid van het Werkloosheidsbesluit wordt voor de toepassing van artikel 44 als arbeid beschouwd :

1° de activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het econo-misch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit;

2° de activiteit verricht voor een derde, waarvoor de werknemer enig loon of mate-rieel voordeel ontvangt dat tot zijn levensonderhoud of dat van zijn gezin kan bij-dragen.

Tot bewijs van het tegendeel wordt elke activiteit verricht voor een derde geacht een loon of een materieel voordeel op te leveren.

Artikel 48, § 1 van het Werkloosheidsbesluit, zoals van toepassing vóór de wijziging bij Koninklijk besluit van 11 september 2016, bepaalt dat de werkloze die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent in de zin van artikel 45, niet bedoeld in artikel 74bis, mits toepassing van artikel 130, toch uitkeringen ge-niet op voorwaarde dat:

1° hij daarvan aangifte doet bij zijn uitkeringsaanvraag;

2° hij deze activiteit reeds uitoefende terwijl hij tewerkgesteld was als werknemer, en dit ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de uitkeringsaan-vraag; deze periode wordt verlengd met de periodes van tijdelijke werkloosheid in het hoofdberoep en met de periodes van werkverhindering ingevolge overmacht;

3° hij deze activiteit voornamelijk verricht tussen 18 u en 7 uur. Deze beperking geldt niet voor de zaterdagen en de zondagen, en voor de tijdelijk werkloze, even-min voor de dagen waarop hij in zijn hoofdberoep gewoonlijk inactief is;

4° het geen activiteit betreft :

- a) *in een beroep dat alleen na 18 uur wordt uitgeoefend;*
- 285 b) *in een beroep dat valt onder het hotelbedrijf, met inbegrip van de restaurants en de drankgelegenheden, of onder de vermaakondernemingen, of het geen activiteit betreft als leurrer, reiziger, verzekeringsagent of -makelaar, tenzij de activiteit van gering belang is;*
- c) *die, krachtens de wet van 6 april 1960 betreffende de uitvoering van*
 290 *bouwwerken, niet verricht mag worden.”*

Indien aan deze voorwaarden is voldaan zal er toepassing worden ge-
 maakt van artikel 130 van het Koninklijk besluit van 25 november
 1991, dat de vermindering van het bedrag van de uitkering in geval van
 295 toegelaten cumulatie betreft.

Blijkens artikel 130, § 2 van het Werkloosheidsbesluit, zoals van
 toe-passing vóór de wijziging bij Koninklijk besluit van 11 september
 2016, wordt in dat geval het dagbedrag van de uitkering verminderd
 300 met het gedeelte van het dagbedrag van het inkomen bedoeld in § 1 dat
 10,18 euro overschrijdt. In het geval, bedoeld in § 1, 1°, zijnde dat van de
 werkloze die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent binnen de
 voorwaarden bedoeld in artikel 48, § 1, wordt rekening gehouden met
 het globale inkomen, met inbegrip van datgene wat verwor-ven wordt
 305 op de dagen waarvoor een uitkering in mindering wordt gebracht of
 waarvoor geen uitkering wordt verleend.

Deze bepaling vindt geen toepassing wanneer niet aan de voor-
 waar-den van artikel 48, § 1 van het Werkloosheidsbesluit is voldaan.

310

De werkloze die, blijkens zijn eigen aangifte bij de aanvraag om
 uit-kering één van deze voorwaarden niet vervult, heeft bijgevolg geen
 recht op werk-loosheidsuitkering voor de dagen, waarop hij de voor-
 waarden, opgesomd in arti-kel 48, § 1 van het Werkloosheidsbesluit, niet
 315 vervult.

Daaruit volgt geenszins dat de werkloze, die verklaard heeft een
bij-komstige zelfstandige activiteit uit te oefenen op welbepaalde dagen,
geen recht op werkloosheidsuitkering zou kunnen laten gelden voor de
320 dagen waarop hij die bijkomstige activiteit niet uitoefent.

Hij behoudt met betrekking tot die andere dagen immers zijn
hoedanigheid van werkloze en blijft uitkeringsgerechtigd met betrek-
king tot de dagen waarop hij geen activiteit in de zin van artikelen 44 en
325 45 heeft uitgeoefend, zoals wordt bevestigd door artikel 169, § 1, derde
lid van het Werkloosheidsbesluit aan-gaande de terugvordering van
uitkeringen, dat bepaalt dat wanneer de werkloze die de artikelen 44 of
48 overtreden heeft, bewijst dat hij alleen arbeid heeft ver-richt of een
zelfstandige heeft geholpen op bepaalde dagen of gedurende bepaalde
330 periodes, de terugvordering tot deze dagen of periodes wordt beperkt.

Dat wordt tevens bevestigd door artikel 109, § 2, 1° van het Werk-
loosheidsbesluit, waaruit volgt dat het aantal halve uitkeringen voor
een beschouwde maand met twee halve eenheden wordt verminderd
335 voor de volledig werkloze die halve uitkeringen geniet overeenkomstig
artikel 103, voor elke dag die overeen-komstig het wekelijks uitkerings-
stelsel niet vergoedbaar is, waarop hij een activi-teit in de zin van artikel
45 verricht.

340 De werkloze die in zijn verklaring uitdrukkelijk heeft aangege-
ven een bijkomstige zelfstandige activiteit uit te oefenen op welbepaal-
de dagen ver-liest bijgevolg enkel zijn recht op werkloosheidsuitkering
voor de daarmee over-eenstemmende dagen.

345 In casu voerde eiseres in haar tweede beroepsconclusie, tevens
syn-theseconclusie, aan dat zij, door aangifte te doen van haar bijberoep
op dinsdag en donderdag, had verzaakt aan werkloosheidsuitkeringen

355 voor deze weekdagen, en verklaarde enkel werkloosheidsuitkeringen te
vorderen voor de dagen waarop zij wegens omstandigheden onafhanke-
lijk van haar wil zonder arbeid en zonder loon is, i.e. maandag, woens-
dag, vrijdag en zaterdag.

Besluit

355 Het arbeidshof, dat eiseres uitsluit van ieder recht op werkloos-
heids-uitkeringen, daaronder begrepen de dagen waarop zij geen enkele
activiteit in de zin van artikelen 44 en 45 van het Werkloosheidsbesluit
uitoefent, omdat de bij-komstige zelfstandige activiteit, die zij bij haar
aanvraag tot uitkering heeft opgegeven, niet beantwoordt aan de voor-
360 waarde van artikel 48, § 1, 3° van het Werkloosheidsbesluit, verant-
woordt zijn beslissing niet naar recht (schending van arti-
kelen 27, 44, 45, 48, § 1, zoals van toepassing vóór de wijziging bij Koninklijk be-
sluit van 11 september 2016, 103, 109, § 2, 1°, 130, zoals van toepassing vóór
de wijziging bij Koninklijk besluit van 11 september 2016, en 169, derde
365 lid, van het Koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de
werkloosheidsreglemente-ring).

TOELICHTING

370 Eiseres verwijst ter zake naar een arrest van Uw Hof van 19 no-
vember 1984, gewezen op gelijklopende conclusie van toenmalig Ad-
vocaat-ge-neraal Lenaerts (Cass. 19 november 1984, *Arr.Cass.* 1984, 389),

375 Dat arrest betrof de toepassing van artikelen 126 en 128 van het
Werkloosheidsbesluit van 20 december 1963, waarvan de tekst gelijklo-
pend was met die van de huidige artikelen 44, 45 en 48 van het Werk-
loosheidsbesluit van 25 november 1991.

In dit arrest werd geoordeeld dat de werkloze die in zijn aangifte
380 van samenwonen met een zelfstandige uitdrukkelijk verklaart deze te
helpen tijdens de vrijdagavonden, weekeinden en feestdagen, het recht
op werkloosheidsuitkering niet kan worden ontzegd voor alle dagen
van de periodes gedurende welke hij werkloos is geweest (Cass. 19 no-
vember 1984, *Arr.Cass.* 1984, 389, en *JTT* 1985, 244; zie ook W. van
385 Eeckhoutte, *Compendium '15-'16, Socialezekerheidsrecht met fiscale
notities*, band 2, Mechelen, Kluwer, 2015, 1373).

De regels in verband met het uitoefenen van een bijkomstige ac-
tivi-teit, bedoeld bij artikel 130 van het Werkloosheidsbesluit, zijn
390 slechts van toepas-sing op de werkloze die aanspraak maakt op werk-
loosheidsuitkeringen voor de da-gen waarop hij een bijberoep uitoefent
(W. van Eeckhoutte, *o.c.*, 1586).

Dat artikel impliceert dat de dagvergoeding die de werkloze be-
395 komt wordt gecumuleerd met de inkomsten uit de toegelaten bijkom-
stige activiteit in de zin van artikel 48, § 1 van het Werkloosheidsbesluit.
Het dagbedrag van de uit-kering zal evenwel worden verminderd vol-
gens de formule bepaald in artikel 130 van het Werkloosheidsbesluit
(W. van Eeckhoutte, *o.c.*, 1375 en 1586).

400

Is er sprake van een bijkomstige activiteit die niet beantwoordt
aan één van de voorwaarden, bepaald bij artikel 48, § 1 van het Werk-
loosheidsbesluit, dan is artikel 130 van het Werkloosheidsbesluit niet
van toepassing. De werkloze zal in dat geval geen aanspraak kunnen
405 maken op een uitkering voor de dagen waarop hij zijn aangegeven bij-
komstige activiteit uitoefent. Daarentegen zal hij recht hebben op een
vergoeding voor die dagen waarop hij die bijkomstige activi-teit niet
uitoefent.

410 De bevestiging daarvan kan gevonden worden in artikel 169, § 1,
der-de lid van het Werkloosheidsbesluit dat de terugvordering van uit-

keringen betreft. Dat artikel bevestigt dat de werkloze zijn hoedanigheid van werkloze behoudt en uitkeringsgerechtigd blijft met betrekking tot de dagen waarop hij geen activiteit in de zin van artikelen 44 en 45
415 heeft uitgeoefend, waar het bepaalt dat, wanneer de werkloze die de artikelen 44 of 48 overtreden heeft, bewijst dat hij alleen arbeid heeft verricht of een zelfstandige heeft geholpen op bepaalde dagen of gedurende bepaalde periodes, de terugvordering tot deze dagen of periodes wordt beperkt (vgl. Cass. 3 januari 2005, *Arr.Cass.* 2005, 5).

420

Een bijkomend tekstargument kan gevonden worden in artikel 48, § 3 van het Werkloosheidsbesluit dat stelt dat het recht op uitkeringen wordt ontzegd, zelfs voor de dagen waarop de werkloze geen activiteit verricht, indien de activiteit ingevolge het aantal uren of het
425 bedrag van de inkomsten, niet of niet langer het karakter heeft van een bijkomstige activiteit. In afwezigheid van een vergelijkbare bepaling in die zin in het besluit die het recht op uitkering voor de dagen waarop de werkloze geen activiteit uitoefent, in geval van uitoefening van een bijkomstige activiteit zonder dat is voldaan aan alle voorwaarden van arti-
430 kel 48, § 1, uitsluit, moet worden besloten dat de werkloze het recht op uitkering met betrekking tot de dagen waarop die bijkomstige activiteit niet wordt uitgeoefend, niet wordt ontzegd door het besluit.

In casu verklaarde eiseres uitdrukkelijk haar zelfstandig bijberoep op twee welbepaalde dagen in de week uit te oefenen. Enkel met
435 betrekking tot die dagen kon haar bijgevolg het recht op uitkeringen worden ontzegd. De uitoefening van die bijkomstige activiteit op die twee dagen van de week ontnam haar evenwel niet het recht op uitkering voor de andere dagen van de week.

440

BIJ DEZE BESCHOUWINGEN

Besluit voor eiseres ondergetekende advocaat bij het Hof van Cassatie, dat het U behage, Hooggeachte Dames en Heren, het bestre-

445 den arrest te vernietigen en de zaak en partijen naar een ander arbeids-
hof te verwijzen; kosten als naar recht.

450

Brussel, 29 sep-
tember 2016.

455

Patricia Vanlers-
berghe

NIET VERBETERDE KOPIE